

MJÖLNARENS DOTTER

Denna över hela Norden spridda gamla skämtvisa kan till sitt motiv föras långt tillbaka i tiden; det finns bl. a. i Boccacios Decamerone. Av de många svenska varianterna av visan återges här en ur Filikromen, upptecknad i Östergötland.

Det var ett par skäl - mar som lad i - hop rå' -
 Em C D G D7
 skro - ro rom - pom - pej - hu - ru de mjöl - na - rens dot - ter
 Em C G C
 skul - le få. - För tril - le - ri trå, det rus - kar väl
 G Em Am G D G
 å! För tril - lan lig - ger u - ti tral - la - lej.

De stoppa den ena uti en säck,
 som bars av den andra till mjölnerens bäck.

"Ack kära du mjölnerare, var mig så huld,
 du mal min säd men tag ingen tull!"

"Ja, bär din säck uti mitt hus,
 där finnes ej rätta, där finnes ej mus."

Så kom då den skälmen i mjölnerens rum,
 om knepet det kunde väl ingen ha hum.

Men när det blev mörkt, ja mörkt i var vrå,
 då börja den säcken båd' trilla och gå.

"Aj, kära du far, du tänd upp ljus!
 Jag tror tjuvar och skälmar är i vårt hus.."

"Nej, kära mor, ni blås ut ljus!
 Det var fälle katten, som spände en mus."

Då svara en käring, som på ugnen lå':
 "Den katten har stövlar med sporrar uppå!"

"Å, tig du käring, du skall få skam!
 I morron så ska du uti min faders damm!"

Och när det vart dager, och dager vart ljus,
 då kasta de käringen i dammen burdus.

Och käringen hon låg uppå vattnet och flöt,
 och gubben han gick uppå landet och tjöt.

"Min gubbe, du har ju en krokiger tand,
 kom hugg mej i pälsen och dra mej till land!"

Och gubben med sin krokiga tand
 högg käringen i pälsen och drog'na till land.

Men mjölneren med sitt långa spjut,
 han sköt till käringen så hon for bättre ut.

Och då slog käringen sin rygg i knoi,
 for så åt botten, så vattnet så "porr".

Så borde var skvallerkåring gå till slut
 - skroro rompompej -
 som inte kan hålla sin syndiga trut.
 - För trilleri trå, det ruskar väl å!
 För trillan ligger uti trallalej.